

1. Γεωγραφικός και τοπογραφικός χάρτης τής περιοχής τής Εύβοιας.

Η ΛΙΘΟΤΕΧΝΙΑ ΤΩΝ ΧΕΙΡΟΠΕΛΕΚΕΩΝ τῆς ΝΕΑΣ ΑΡΤΑΚΗΣ ΕΥΒΟΙΑΣ

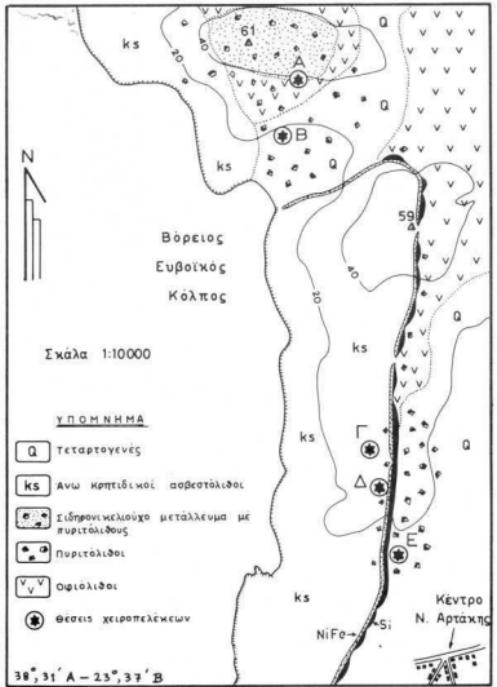
Τό 1977, στήν περιοχή τής Νέας Άρτακης¹ άνακαλύφθηκαν, τυχαία, ἵχνη τής λίθινης ἐποχῆς. Από τά στοιχεία πού μελετήθηκαν τήν τελευταία πενταετία στή θέση αὐτή, δέν ύπάρχει ἀμφιβολία πώς στό νησί τής Εύβοιας υπῆρξε συνεχής σειρά παλαιολιθικῶν πολιτισμῶν. Στην Ἑλλάδα, ἀντίθετα ἀπ' ὅ, τι συμβαίνει σέ ἄλλες χώρες, οἱ ἔργασίες πού ἀφοροῦν τήν ἀπότερη προϊστορία είναι περιορισμένες. Μία σύντομη ἀνάλυση τής λιθοτεχνίας τῶν χειροπελέκεων ἔρχεται νά δώσει μερικά ἐπί πλέον στοιχεῖα γιά τήν Παλαιολιθική ἐποχή, τήν πιό μακρόχρονη καὶ ιδιαίτερα σημαντική περίοδο τής ἐλληνικῆς προϊστορίας.

Εὔη Σαραντέα-Μίχα

Φαρμακοποιός, κάτοχος ιδιωτικής συλλογής προϊστορικῶν ἔργαλείων.

Surrendra-Kumar Mishra

B.Sc. (Zool.), M.Sc. (Anth.) Dr. Arch. (ASI), Senior Research Anthropologist (India).

2. Σηματικός γεωλογικός χάρτης της Νέας Αρτάκης. Α, Β, Γ, Δ και Ε θέσεις χειροπελέκεων.

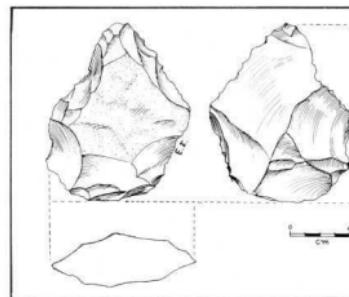
3. Νέα Αρτάκη. Παλαιολιθική θέση Β. Στους σωρούς από τις πέτρες που πέταξαν οι άγροτες στην ορκή του χωραφίου αυτού, βρέθηκαν χειροπελέκεις και άλλα έργαλεια της Κάτω Παλαιολιθικής εποχής.

56

Άπο διάφορες θέσεις της Νέας Αρτάκης συλλέχτηκαν συνολικά 3.500 πέτρινα έργαλεια, από την Εύη Σαραντέα - Μίχα. Τα εύρήματα ταξινομούνται σε όλες τις περιόδους της Λιθινής Εποχής: Παλαιολιθική, Μεσολιθική και Νεολιθική. Κατατάσσονται τυποτεχνολογικά σε ξεχωριστές λιθοτεχνίες και χρονολογικά σε διαφορετικούς πολιτισμούς. Ήχην λιθοτεχνίας χειροπελέκεων βρέθηκαν μέχρι στιγμής, σε πέντε παλαιολιθικές θέσεις. «Αν και κάθε τύπος έργαλειού είναι άρκετα περιορισμένος σε άριθμο, έν τούτοις δεν υπάρχει σημαντική άπουσια στη συνέχεια των παλαιολιθικών πολιτισμών της περιοχής.

Πέτρινα έργαλεια βρέθηκαν σε δύργωμένα χωράφια, σε χέραις περιοχές, στά βράχια της άκτης, στους χωματόδρομους και ανάμεσα στις οικοδομές και τις αὐλές των σπιτιών. Τήν τελευταία δεκαετία ή οικιστική έπεκταση της Νέας Αρτάκης πρός τα βορειά καλύπτει διλογία και περισσότερο τις προϊστορικές θέσεις.

Παλαιολιθικά εύρήματα στό νησί της Εύβοιας είχαν έντοπιστεί 1) στις Ροβίες, σε μιά μέση παλαιολιθική θέση, 2) στην Αγκάλη, δύο έργαλεια μέσης παλαιολιθικής (T.H. Sackett, 1967, σ. 45-48) και 3) στην Κήρυνθο, άλλα δύο πυριτολιθικά έργαλεια έπισης μέσης παλαιολιθικής έποχης (S.A. Hood, B.S.A., 1966, σ. 45). Στή Νέα Αρτάκη είχαν συλλεχτεί νεολιθικά έργαλεια όψιδανου από τὸν Α. Σάμψων τό 1974, κατά τόν όποιο στην Εύβοια «τά παλαιολιθικά λείμανα είναι οποραδικά και μέχρι στιγμής άθεβα» (1977). Οι έργασίες στή

4. Χειροπελέκεις άρ. 7,13,14 σε τρεις όψεις και τομή.

Νέα Αρτάκη απέδειξαν πώς ύπηρξε μία συνεχής σειρά παλαιοιλιθικών πολιτισμών.

Η περιοχή που έντοπιστηκαν τα προϊστορικά ίχνη πάπτεται από χαμηλούς λόφους με ήμιον άνγλιφο (εικ. 1).

Στη δύση Νέας Αρτάκη αφέντονού οι πυρτόλι θοι που συνδέονται με την Κενομάνιο επικλιση. Η στρωματογραφία της περιοχής έχει ως έδης: α) Άνω κρητιδικοί ασθετόλιθοι. β) Κάτω από τούς ασθετόλιθους υπάρχει αιδρονικελιούχο στρώμα. γ) Κάτω από το αιδρονικελιούχο βρίσκεται κατά τόπους στρώμα πυρτόλιθων. δ) Ακολουθούν οφιδιόβια.

Ο πυρτόλιθος της περιοχής είναι καστανοκόκκινος, σιμηγανής, άνεγκτικος με βαθιό σκληρότητας περίπου 7 (δειγματα του όπις τις βέσεις Β και Ε έδειχναν περιεκτότητα σε SQ, 87,3% και 90,6% αντίστοιχα). Έχει διαπιστωθεί πώς οι ανθρώποι των παλαιοιλιθικών κυρίως χρώνων προτιμούσαν νά έργαζοντας κοντά σε κοιτάσματα καλής ποιότητας πυρτόλιθου, ώριμο από αυτήν την πέτρα κατασκευάζαν πολλά από τα έργαλεια τους. Οι θέσεις της Νέας Αρτάκης, που έχουν την ηπειρωτική τους ομφανία, διακρίνονται το στρώμα του πυρτόλιθου (εικ. 2) ήταν ξέαριτκα πρόσφορες για μία τέτοια έκμεταλευητή. Κοντά στις πυρτόλιθικές φλέβες ή έπανω σ' αυτές βρέθηκαν πυρήνες και άπολεπτισμάτα από την έπειρρογή της πέτρας, συριά και πολλές έκπτωσης τελειωτούμενα ή άτελη έργαλεια από διες της περιόδου της παλαιοιλιθικής έποχης (Ε. Σαραντόπη - Μίχα, 1980). Οι θέσεις Α, Β και Ε έχουν άργωνται. Τη μεγαλύτερα κομμάτια πυρτόλιθων που υπήρχαν στα χωράφια των τοπών αυτών οι αγρότες τα πετούσαν στις άκρες, γιατί τούς εμόδισαν στην καλλιεργεία. Στους πέτρινους λόφους που σχηματίστηκαν έξω από τα χωράφια βρέθηκαν πολλοί από τους χειροπέλεκες μαζί με άλλα μεγάλα έργαλα και πυρήνες (εικ. 3). Οι θέσεις Γ και Δ διακρίνονται σε περιοχή με όντων κρητιδικούς ασθετόλιθους, πού είναι σκεπασμένοι, κατά τόπους, με έρυθρα γῆ (terra rossa). Τά έργαλεια που βρέθηκαν δεν είχαν ύποτει μετατόπιση από καλλιεργεία.

Οι κλιματολογικές συνθήκες της περιοχής, στη διάρκεια των διακυμάνσεων του Πλευτόκαινου, ήταν ηπειρώς ως ψυχρές, έξαιτας του χωματού ύψωματος, κατάλληλες για την έγκατάσταση του άνθρωπου της Παλαιοιλιθικής περιόδου σε τούτα τα μέρη.

Είναι παραδεκτό πώς η Β.Α. Μεσόγειος, στην ιστορία τό νησί οντήκε, πρέπει νά είχε χωρίδια περιόδου της αιγαλεοντικής της μεγαλύτερης έξαρισης των παγάνων και πολλών δροπτώσων — τα οντήκες Εύβοιας ανήκε σε εκράτη ζώνη βλάστασης. Ακολούθως μια μεταπαγεύσιδος έποχης χωρίδια, που πριν τόν αργότερο εποικισμό (8000 - 5000 μ.Χ.), είχε δώση υπόπτοκια, δεινάλη και κυνοφόρα, τροπικούς θάμνους και άγκαθά (K.W. Butzer, 1970). Πρός το παρόν δεν υπάρχουν έδω μαρτυρίες υπολεμεμάτων πλευτοκανικής πανίδας (με έξαριση λίγα δότρακα), και γι αυτό παρουσίουμε στοχεία από περιοχές που άνηκουν στην ίδια ζώνη πανίδας. Τα περισσότερα είδη της έχουν πιθανώς έκλειψει σήμερα. Υπήρχαν διάφοροι τύποι χροφόρων, σαρκοφύρων, αριτοδακτυλών, τρωκτικών, κυνιδών κλπ. (δηλ.: αρκούδες, αγριόχοιροι, έλεφαντες, αλεπούδες, ρινόκεροι, κατοκίες, πρόδρακα, άλεφια, δλογιά, γαϊδούρια, βοσκεδήλη κλπ.), όπως έπιστη και διάφορα είδη πουλιών, ψερτών, θαυμίσιων και πολλών άλλων μικρών ζώων (S.K. Mishra, 1982). Πέτρινα έργαλη — δύομισι τύπων με την Νέας Αρτάκης — έχουν βρεθεί με διντικεμένα χρήσης τους, δεινάλη υπολεμμάτων ζώων και φυτών. Μάς έπιπρεπεται έπομενως νά πετύσουμε πώς οι πληθυσμοί ήταν παραμένοντας.

Οι χειροπέλεκεις που έχουν συλλεχτεί είναι κατασκευασμένοι από πυρήνες ή από φοιλίδες (flakes).

Τα σχηματά τους ποικίλλουν από ατυπικά (atypical) σε άχαλδοσχημα, φυλλόσχημα, καρδιόσχημα, έπιμήκη, ωσειδή κλπ. Η πλάγια άκμη ή άλλοτε είναι ευθεία και άλλοτε έχει σχήμα «S» ή «Z».

Η χρονολογική ταξινόμηση τους προσδιορίζεται γενικά από τα τυποτυπολογικά δεδομένα.

Χαρακτηριστικά σημάδια χρήσης παραπρούνται στις άκμες και στά άκρα των έργαλεών. Ιδιαίτερα καταφανή είναι τά σημάδια σε μερικούς χειροπέλεκεις (όπως στους άρ:

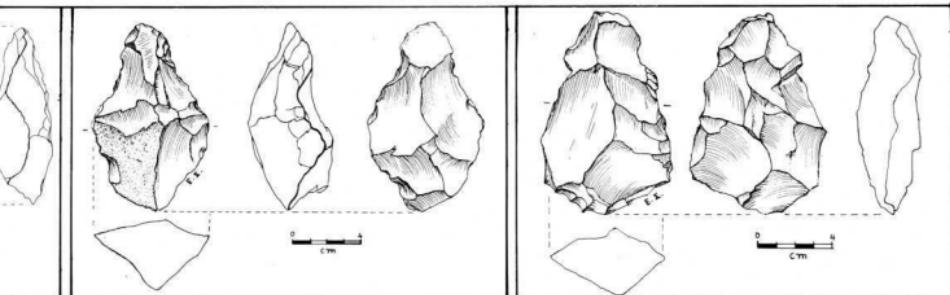
2,4,5,6,7,9,12,13,16,19,22 και 23). Συ-

μεραίνεται έπομενως πώς στις λατομικές θέσεις της Νέας Αρτάκης οι άνθρωποι της Παλαιοιλιθικής ηποχής όχι μόνο έφτιαχαν άλλα και χρησιμοποιούσαν επί τόπου τα έργαλεια τους.

Τό κατάλληλο κλίμα και ή υπαρχη πρώτης υλης και τροφής πρέπει νά ήταν οι κύριες αιτίες έλξης των παλαιοιλιθικών πληθυσμών σ' αυτή την εύφορη ζώνη της Ελλαδικής περιοχής. Περιοδικά ή Εύβοια άποτελουσε μέρος της κύριας «Ελλάδας», σε αντίθεση με την τωρινή νησιωτική της μορφή. Τά έργαλεια που άνακαλύφθηκαν στη Νέα Αρτάκη έχουν κτυπητές όμοιστης τους με έργαλεια γειτονικών περιοχών, έντούτοις παρουσιάζουν και μερικά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, που μάς άναγκασμόν νά πιστέψουμε πώς έχουν μια τοπική προέλευση και έξιλη. Πρός το παρόν, τά χαρακτηρίζουμε σάν «Εύβοικούς τύπους» μιάς σειράς παλαιοιλιθικών πολιτισμών που μόλις άποκαλύπτεται στόν «Ελλαδικό χώρῳ».

Εύχαριστούμε θερμά τόν γεωλόγο κ. Κώστα Μαγκλάρα, ειδικό στη γεωλογία της περιοχής, για τις πολύτιμες συμβουλές του, και τόν χημικό κ. Μιχάλη Χαράπη για τήν ανάλυση των δειγμάτων πυρτόλιθου στά έργαστηρια Λάρκο, Νέας Αρτάκης.

Φωτογρ. από τη συλλογή της Ε. Σαραντέα - Μίχα

5. Παλαιολιθικοί χειροπελέκεις από τη Νέα Αρτάκη Εύβοιας.

Βιβλιογραφία

- Ν.Δ. ΑΛΜΠΑΝΑΚΗΣ, Τά Νικειούχα Σιδηρομεταλλεύματα Λοκρίδος και Εύβοιας: «Έκδοση Πανεπιστημίου Αθηνών» (1970).
 K.W. BUTZER, «The natural Early Post - glacial environment», The Cambridge Ancient History, vol. I, parts I and II (1970).
 S.I. DAKARIS - E.S. HIGGS - R.W. HEY, «The climate, environment and industries of Stone Age Greece», Part I, Proceedings of the Prehistoric Society, vol. 30 (1964), 199-244.
 E.S. HIGGS, C. VITA FINZI, «The climate Environment and Industries of Stone Age Greece», Part II, Proceedings of the Prehistoric Society, vol. 32 (1966), 1-29.
 D.L. LINTON - F. MOSELEY, «Origins of the modern seas, rivers and mountains», The Cambridge Ancient History, vol. I, part V (1970), 26.
 S.K. MISHRA, «The Cave of Petralona and its significance», Thessaloniki Register, No. 8, Feb. 23rd issue (1982).
 T.H. SACKETT - V. HANKEY - R.J. HOWELL - T.W. JACOBSEN - M.R. POPHAM, «Prehistoric Euboean Contributions towards a survey», B.S.A. 61 (1966), 83-86 (1967).
 Α. ΣΑΜΥΩΝ, «Εκ της Προϊστορίας Εύβοιας», «Έκδοσεις των Αρχαιολογικών Χρονικών» (1974).
 Α. ΣΑΜΥΩΝ, «Ανασκαφή στην Προϊστορικό οικισμό της Βάρκας Ζωνών Εύβοιας», Αρχείο Εύβοικών Μελετών (1977).
 Ε. ΖΑΡΑΝΤΕΑ-ΜΙΧΑ, «Έργαλεια από τα παλαιολιθικά λατομεία - έργαστηρα της Νέας Αρτάκης», Αρχαιολογικά Ανάλεκτα εξ Αθηνών, τ. XIII, τεύχος 1 (1980).
 S.S. WEINBERG, «The Stone Age in Aegean», The Cambridge Ancient History, vol. I, No. 1 (1970), 557.

The Hand-axe Industry of Nea-Artaki in Euboea

Nea Artaki, a sea-side village of the island of Euboea, Greece has given sufficient amount of evidences for different culture sequences of Stone-Age Greece. The favourable climate along with the suitable Biotic and Abiotic components of nature had forced the then populations to adopt a certain kind of technological know-how to acquire mastery over the stone-flints, available in the area. They manufactured a many types from which the hand-axes mainly covered the time of middle Pleistocene in a considerable manner. The twenty-four hand-axes recovered from this area up-to-date show different types of typotechnological attributes with varying shapes and sizes. But, mostly basing on their technological and statistical verifications they are classified into three chronological series as: Early-Lower Palaeolithic, Late-Lower Palaeolithic and Early-Middle Palaeolithic.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΧΕΙΡΟΠΕΛΕΚΕΩΝ ΝΕΑΣ ΑΡΤΑΚΗΣ ΕΥΒΟΙΑΣ

Αριθμ. έργα- λειου	Έτος πού δρέπηκε	Θέση	Υλικό, §	Διαστάσεις σε υπ. Μήκος πάλατος πάχος				Δείκτες %	Τεχνική	Σχήμα	Πιθανή χρονοδήμητη
				πλ.	πλ/μ	πλ/μ	πλ/μ				
1.	1982	Ε	Πυρτίδιθος Π	15,3	11,4	6,1	74,5	53,5	39,8	Άμικρη κρούση	Καρδιόσχημα
2.	1980	Β	+	13,8	8,3	6,5	60,1	78,3	47,1	+	Έλλειπτικό
3.	1979	Ε	+	14,9	9,3	7,3	62,4	78,4	48,9	+	Άτυπικό
4.	1980	Β	+	15,9	9,8	6,8	61,6	69,3	42,7	+	Επιληκτικός
5.	1980	Ε	+	15,8	7,0	4,8	44,3	68,5	30,3	+	Αιχμηρό
6.	1979	Ε	μι.12,1	10,8	7,6		70,3		+	Τριγωνικό (οπαραζένο)	
7.	1980	Ε	+	12,1	10,3	3,8	85,1	36,8	31,4	+	Άλλοι
8.	1981	Α	+	12,2	8,0	7,2	65,5	90,0	59,0	+	Καρδιόσχημα
9.	1982	Ε	+	12,9	8,1	5,5	42,6	67,9	42,6	+	Άτυπο
10.	1980	Ε	+	10,7	8	5,9	74,7	74,7	55,1	Εργατλητική σπράλειση με δίμεση κρούση	Οσειδές
11.	1980	Β	+	10,3	7,2	4,4	69,90	61,1	42,7	+	Καρδιόσχημα
12.	1979	Ε	+	10,0	6,5	4,4	65,0	67,6	44,0	+	Άτυπικό
13.	1981	Α	+	10,9	7,6	5,3	69,7	69,7	48,6	+	
14.	1981	Α	+	10,5	7,1	3,4	67,6	48,8	32,3	+	Τριγωνικό
15.	1981	Β	+	9,3	7,5	4,1	80,6	54,6	44,08	+	Άτυπο
16.	1978	Δ	+	9,0	6,1	4,0	67,7	65,5	44,4	+	Άμυγδαλοσχήμα
17.	1980	Β	+	9,2	6,4	3,1	69,5	48,4	33,6	+	
18.	1980	Β	+	8,8	5,4	2,3	61,3	42,5	26,1	+	Φυλλόσχημα
19.	1978	Γ	+	6,7	5,0	3,6	74,6	72,0	53,7	Κανονική διεπεργασία	Οσειδές
20.	1980	Β	+	6,6	4,8	3,6	72,7	75,0	54,5	+	
21.	1980	Β	+	6,3	4,3	3,0	68,2	69,7	47,6	+	
22.	1980	Β	+	6,8	6	2,7	88,2	45	39,7	+	Κυλινδρικό σφιρί
23.	1980	Ε	+	7,8	6,6	3,0	84,6	45,4	38,4	+	
24.	1980	Β	+	6,3	5,6	2,6	88,8	64,4	41,2	+	